בס"ד

יום **ב'**, **ז' בתמוז** תש"ס (**10** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נוכח המצב המחמיר והולך במערכת הבריאות הלאומית, ניזכר בידיעה שאך חלפו 6 שנים {אתמול, **ו' בתמוז**, שנת תשנ"ד(5754-1994)}, מאז שחוקקה הכנסת את **חוק ביטוח הבריאות הממלכתי**. חוק זה (אמור) לזכות כל תושב המדינה לשירותי בריאות. הוא גם מחייב אותו להיות חבר באחת מקופות החולים, ומסדיר גביית דמי ביטוח בריאות ע"י הביטוח הלאומי. [תאריכון מרכז ההסברה]

היום, **ז' בתמוז**, בשנת תש"ב(5702-1942), נוסדו **פלוגות צבא יהודיות** בצבא הבריטי במלה"ע ה-II. **הרקע:**
כל שנות המלחמה, ובמיוחד בשנת 42', כאשר הסכנה לפלישה גרמנית לא"י גברה, מנצחונות של רומל (ימ"ש) בצפון אפריקה, התנהל ויכוח ער בארץ שבמרכזו עמדה השאלה: האם להעדיף גיוס לצבא הבריטי או להפנות את רוב המגוייסים ל"צבא שבדרך" – הנוטרות, הפלמ"ח, ויחידות נוספות של ה"הגנה"?
שוללי הגיוס לצבא התנגדו בחלקם לסייע יתר על המידה לבריטניה, וכן חששו מהוצאת מגויסים מן הארץ. עד יוני 41', שררה בחוגי שמאל מסויימים ההנחה כי בעולם מתקיימת "מלחמה אמפריאליסטית" בין בריטניה לגרמניה, ואל ליישוב להתערב בה!
הדברים השתנו לאחר שברה"מ נכנסה למלחמה. התנגדות לגיוס היתה גם בחוגי הימין. והיו שסברו כי מוטב ליישוב לבנות את כוחו שלו ולסייע לבריטים רק באופן חלקי. דעת ראשי היישוב היתה שונה; להלן מספר התבטאויות של מנהיגי היישוב באותה שעה על הצורך להפנות את הגיוס לשני האפיקים (**ואולי מוטב לשים לב להתבטאויות הנ"ל בשעה זו שעלולה להיות גורלית להמשך דרכינו כעם...**):
דוד בן-גוריון: לא נגיע לכוח המכסימאלי שיש ביכולתינו להגיע אליו...אם נזניח את הגיוס במדים ואם נזניח את הגיוס בלא-מדים.
ישראל גלילי: כוחותינו בצבא הבריטי וכוחותינו העצמיים יונקים אלה מאלה ומשלימים אלה את אלה.
אליהו גולומב: איני גורס את התפיסה המעמידה צבא לעומת "הגנה" ו"הגנה" לעומת צבא. שניהם כוחות שלנו... [ספר המאה]

****

"מבט-על" (Overview) של מצב הארץ בשנות ה-20 (המשך מ-ב' בתמוז)**:**
האיבה הערבית להתפתחות היישוב היהודי (יש חדש תחת השמש...?) התגלתה מיד בתחילת העשור. בחודשים הראשונים של 1920, היו שתי התפרצויות אלימות נגד היהודים – ב**גליל** וב**ירושלים**, שגרמו לאבידות בנפש, לנזקי רכוש ואף לפינוי יישובים! היו שקיוו כי מדובר בהתלקחות חד-פעמית, שאינה מעידה בהכרח על העתיד לקרות. שנה אח"כ, באביב 21', פרצה האיבה הערבית מחדש וביתר שאת, ב-4 מקומות: **יפו**, **פתח-תקוה**, **חדרה** ו**רחובות**. הפעם היה מספר הקרבנות גדול בהרבה – 47. לאחר חצי שנה, חלה שוב הסלמה קצרת-מועד, אך ב-7 השנים הבאות, עד שלהי 1928, שקטה הארץ ודומה היה כי הערבים "מתרגלים" לנוכחות היהודית-ציונית המתמדת, ואף המתרחבת, בארץ... {בלי נדר, ההמשך יבוא}

יום נעים!

בס"ד

יום **ב'**, **ז'** ב**תמוז** תש"ס (**10** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ספר המאה]

יום נעים!